

veličalne nemščine. Kjer dobre volje ni, tam je vsaka postava, tem bolj pa še vsaka beseda zastoj. V seji dne 15. t. m. sklenili so ustanoviti na Ptujski gimnaziji mesto učitelja za verozakon in slovenščino vkup. Poslanec gosp. Raič je dež. odboru ostre povedal zavoljo njegovega obnašanja gledé Slovencev na tistem zavodu. — V deželnem zboru na Kranjskem rešujejo se predlogi dež. odbora precej gladko, nemška manjšina še nadleguje sicer tu pa tam, ali brez vidnega uspeha. Za Dolenjsko volili so v drž. zbor z veliko večino prof. Šukljeja. — V Celovcu sklenil je dež. zbor, da dr. Hermanu izroči 500 gl. v ta namen, naj izda podučno knjigo za občinske pisarje. To ni krivo, ali bojimo se, da je ta sklep naperjen najbolj na občine v slov. krajih; za te bi po takem prišli le taki pisarji, ki so pred nemškutarstvo komisijo skušnjo naredili in bi tedaj le nemškutarjem na ljubo delovali. Neodvisnih slov. županov jelo je to gospodo biti strah. — V deželnem zboru v Gorici so prišli novi možje na površje in za to je v njem brhko življenje nastalo, upajmo, da se izvrši tamošnjim Slovencem na korist! — V Trstu so nazadnje vendar-le vpisali može petakarje v zapisnike volilcev, s tem pride marsikateri Slovenec do volilne pravice in tako utegne se laška irredenta počasi zmanjšati. Tega je sila treba, kajti dosihmal je tej gospodi že veliko bolj za laško kraljestvo, kakor za avstrijsko cesarstvo. — Na Hrvaškem odperajo se ljudem že oči, narodna stranka ali prav za prav magjaronška gubi čedalje več tal, neka srednja stranka se snuje, ona ima vsaj to za-se, da je hrvatska in za to tudi avstrijska.

Vnanje države. Premirje med Srbi in Bolgari trpi djanjski, čeprav se ni še popolnem sklenilo, mednarodna komisija pa je baje že na poti, uravnat premirje in sestavljat pogojev za mir. V tej komisiji so vojaški zastopniki Rusije, Laške in Nemčije, od naše strani pa gm. Albori. — Srbski general Horvatovič je prevzel povelje čez vso armado, v govoru, s katerim je to vojakom naznanil, navdušuje jih za prihodnjo vojsko, mož še se toraj ne nadja v kratkem miru. Na bojišču je huda zima in je veliko snega padlo, to utegne obe stranki pripraviti voljniji za konečno premirje. — Nemški cesar Viljelm je že sila star, sicer je še trden, vendar pa se ga od časa do časa loteva medlevica. V pondeljek je celo pol ure ležal v nezavestju. — Francosko ministerstvo še zmerom nima od poslanske zbornice potrebnih denarjev privoljenih, da more zdržati Tonking. — Rusi gradijo v srednji Aziji železnico v Askabad. Železnica je v vojski silno važna, ali zgradba je težavniša, kakor še kedaj katere železnice. Proti bolgarskemu knezu Aleksandru še je Ruska vedno hladna, vsaj kakor je videti. — Na

Angleškem so volitve končane, liberalci imajo za kacic 82 glasov večine, če niso katoliški Irce zoper nje, sicer pa so v manjšini za nekaj glasov. Lehko se torej verjame, da bi Irce radi na svojo stran potegnili; kam pa se bodo le ti obrnili ali k liberalcem ali konservativcem, to še ni znano, najbrž na nobeno stran popolnem. — Laška vlada je po letu zasedla deželo Massauah ob Rdečem morju; sedaj jo zoper voljo Turčije uravnava, to pa blizo po istem načinu, kakor so naši Bosno in Hercegovino. — Iz Grške so kupili v Londonu dve vojni oklopnici (ladiji), delajo še tedaj zmerom priprave za mogočo vojsko zoper Turčijo.

Za poduk in kratek čas.

Gregor Jož. Plohel, doktor bogoslovja, dekan in nadžupnik Ptujski.

(Dajle.)

b) Gregor Plohel pa je skrbel tudi za gospodarstvo. — Kmet, kateri slabo gospodari; poslopja ob pravem časi ne pokriva; malih pogreškov mahom ne popravi; sebi ali gotovo svojim naslednikom uzroči obilnih stroškov, da jih slednjič niso v stanu zmagati, in pridejo sedaj znabiti celo na kant. Vsaka stavba ima, kakor trdijo v Halozah 3 smrtni sovražniki: curin, prhlín, podrtin; ako prvemu ne zabraniš vhoda v svoj hram, boš se naslednjih dveh težko ubranil. — Pred našim Gregorjem je bil v Ptuj nadžupnik grof Incagi, visoko žlahtni gospodje pa so včasih tudi slabi gospodarji, in tako je prišlo; da je Plohel pri nastopu našel številna poslopja Ptujске nadžupnije hudo zanemarjena in poprave potrebna. Pred ko je vse v dober red spravil, potrošil je 10.000 fl. To so sila obilni potroški, katere je radodarna roka Ptujskega nadžupnika tistokrat zamogla zmagati.

c) Gregor Plohel pa je bil tudi dober gošpod svojih podložnikov.

Nadžupnija Ptujška imela je po stari graščinski navadi podložnike razmetane po 14 farah, ti so morali različno desetino, gorno — od svojih pridelkov odračuniti. — Proti koncu minolega stoletja so se na Francoskem čudne reči godile; vročekrvni Francozi so ves državni in cerkveni red prevrgli; morili so brez usmiljenja vsakega, če je le sum na njega letel, da se ne zlaga z njihovimi nazori, še samemu kralju niso prizanesli: Ludovika 16. je narodni zbor 17. jan. 1795 na smrt obsodil in že 21. jan. t. l. je padnola njegova glava. Jako je zategadelj vreti začelo po celi Evropi; tudi v naši državi je bilo najti nezadovoljnežev, in tu pa tam so se začeli goditi neredi. Gregor Plohel se je zamogel pohvaliti: da je mej vsemi njegovimi po 14 župnijah raztrošenimi podlož-

niki ni bilo nobenega nereda, ko so drugod celo z vojaško silo morali ljudi pokoriti; celo na druge so s svojim hvalevrednim obnašanjem dobrodejno uplivali. Gotovo častno tak za gospoda, kakor za njegove podložnike. Zategadelj pa se je tudi Plohel še v svojem poslednjem sporočilu na nje zmislil. V 10. točki namreč tako naroči: „Jaz hočem, da se revnim mojim podložnikom po meri njihovega siromaštva zaostali davki od 2—3 let zбриšejo.“ — Resnično, Gregor Plohel je bil časti vreden duhovnik, gospod žlahtnega srca, česar bomo se iz naslednjih skromnih črtic še bolje prepričali.

Naš Plohel je moral biti dober govornik — pridgar; ker, kakor zvemo iz njegovega dopisa, je že kot mladi duhovnik v Gradcu, v mestni župni, in drugih cerkvah, in tudi na deželi pri nekaterih slovesnostih božjo besedo oznanjeval. V Ptuji je bil gostokrat poklican na pridganco od samostanov in župnikov na deželi, kedar koli so imeli kako slovesnost, ker ga je ljudstvo jako rado poslušalo. — Ob Plohelovem času bili so tudi v Ptuji vjeti Pruski vojaki. — Pohlepni Pruski kralj Frīc II. napal je namreč Avstrijo; 7 let je trajala nesrečna vojska; ko je slednjič l. 1763 mir bil sklenjen, zgubila je vendar Marija Terezija večji del lepe dežele — Šlezije. Plohel namreč trdi: „Bilo je moje načelo; vsakemu na poti v večnost priti na pomoč z duhovno tolažbo; zategadelj sem marsikatero noč pri invalidih in v bolnišnici vjetih Prusov na trdem stolu ali deski prebil“.

Dragi čitatelj, gotovo nam pritrdiš: Gregor Plohel je bil vse hvalevreden duhovnik, vreden, da se ohrani njegov spomin. Bil je tudi, ko pravi matere Slave sin, gostoljuben. — Še več ko 50 let po njegovi smrti slišali smo v Ptuji govoriti o njegovi gostoljubnosti; posebno je rad spremljal številne goste na Ptujskem vrhu o veseli trgatvi. Tam pri nadžupnijskem vinogradu postavil je za tisti čas krasno, velikansko poslopje s kapelico. Sobe v spodnjem delu so vse okrašene z različnimi šaljivimi podobami na presno, vidi se: blagi mož si je ta kraj izbral, da se duh po trudnem delu razvedri in okrepeča za daljno delovanje. (Dalje prih.)

Smešnica 51. Žena je svojega moža vsakokrat okregala, kedar je odkod domov prišel ter mu rada očitala, da si ne ve kaj lepega izbrati, naj ji je karkoli seboj prinesel. Enkrat ko ga je zopet tako oštela, obregnul se je nevoljno: „Imaš prav, žena, še zmerom mi je žal, da sem si kedaj tebe izbral.“

Razne stvari.

(Visoki gosti v Gradcu.) Njih ekscelencija, milostljivi knezoškof so bili v ponedel-

jek dne 14. t. m. v Gradcu, in so se z Graškim mil. knezoškofom vdeležili seje v dež. zboru. Ravno ta den bil je prišel tje tudi minister za pouk in bogočastje, dr. Gautsch, pl. Frankenthurnski, ter si je nekaj sol in šolskih stavb ogledal.

(Imenovanje.) G. Karl Regula postal je avskultant pri c. kr. okr. sodnji v Celju, g. Jakob Jarc pa v Gornjem gradu.

(Slovanska čitalnica v Mariboru) priredi dne 20. decembra 1885 ob 8. uri zvečer veselico s sledečim vspeedom: 1. Godba, 2. pozdrav predsednikov, 3. petje, 4. deklamacija in 6. priprosta domača zabava. K tej zabavi uljudno vabi odbor.

(Vabilo.) Odbor „Slovenske Matice“ ima v sredo, 23. decembra t. l. ob 5. uri popoldne v Ljubljani svojo 71. sejo. Na dnevnem redu stoji: 1. potrjenje dopisnika o 70. odborovi seji; 2. naznanila predsedstva; 3. poročila kuživeznega odseka; 4. poročilo gospodarskega odseka; 5. poročilo tajnikovo in 6. posamezni nasveti.

(Kmečko bralno društvo) pri sv. Lovrencu na kor. železnici priredi dne 27. dec. t. l. v gostilnici g. Pernata veselico s sledečim vspeedom: 1. Slovenec sem, 2. govor o sadjarstvu, 3. Domovina, 4. deklamacija, 5. Nezakonska mati, solospev, 6. Županova Micika, šaloigra s petjem v dveh djanjih in 7. Prosta zabava. Vstopnino plačajo le možje, vsak po 20 kr. Začetek ob 5. uri zvečer. Vse rodoljube k prav obilnej udeležbi najuljudneje vabi odbor.

(Božična veselica.) Prihodnjo nedeljo, 20. decembra t. l. vrši se v poslopji čč. šolskih sester v Celji božična veselica s petjem, prednašanjem in razdeljevanjem obleke in obutve med šolsko mladino. Začetek bo ob 3. uri popoldne. Vabijo se najuljudneje vsi prijatelji šolske mladine, da se blagovolijo vdeleževati te slovesnosti.

(Nemirni ubožec.) Občina v Slivnici je darežljiva, da malo katera tako, ali plačilo, ima za to, kakor ga svet daje — nehvaležnost. Mož, ki dobiva od nje precej lep znesek podpore, dela ji največ nepokoja. Kakor piše „Südst. Post“, hodi celo z „boksarjem“ okoli in ni varno priti mu pred oči.

(Konec vesi.) Ves Grahova pri Reki štela je 21 hiš, ali vsled deževja so nastali plazi in celih 19 hiš se je tako močno porušilo, da niso več za rabo. Življenja pa vendar ni nihče izgubil.

(Dvojna mera.) Kakor se nam poroča, nikjer ne potrdijo podružnic sv. Cirila in Metoda. To je čudno. Ko so svoje dni snovali nemške šulvereine, pa nismo brali, da bi jih kje ne bili potrdili.

(Nov list.) Z novim letom pričel bode izhajati „Rogač“, ilustrovan, šaljiv in satirski list. Glej inserat v denešnji številki!